

عنوان مقاله:

سازماندهی فضاهای شهری و مدیریت فرهنگی شهر تهران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی تحقیقات بین رشته ای در عمران، معماری و مدیریت شهری قرن ۲۱ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

شهربانو ناصر - کارشناس ارشد مدیریت فرهنگی

خلاصه مقاله:

عدم توجه به ویژگی های خاص مکانی و فرهنگی و ارزش های بومی و محلی در فرآیندهای توسعه شهری منجر به یکنواختی سیما و ظاهر شهرها شده است و محلات شهری به عنوان مکان تبلور فرهنگ جایگاه و هویت خود را ازدست داده و همچنین جذابیت های ناشی از تمایزات مکانی و فرهنگی در این راس تا کم رنگ شده است. در این راستا لزوم بازنگری در اقدامات مربوط به بازآفرینی در بافت های تاریخی به منظور استفاده از امکانات و پتانسیلها و ارتقاء حس تعلق و در نتیجه هویت مندی محلات احساس می گردد. نقش محلات تاریخی در شهرهای گذشته به عنوان مکان تبلور فرهنگ جاری در فضا بسیار پررنگ و حائز اهمیت است. این پژوهش حال این پرسش مطرح است که چگونه میتوان از طریق ساماندهی مناسب فضاهای شهری به مدیریت فرهنگی شهروندان مبادرت ورزید؟ آیا اصولا ساماندهی فضاهای شهری سهمی در مدیریت فرهنگی شهروندان دارد؟ جامعه شهری سالم و شکوفا خواهد شد. هدف از پژوهش حاضر، شناسایی و ارزیابی شاخص های کیفیت فضاهای فرهنگی اجتماعی شهر تهران است. روش این پژوهش بر اساس هدف کاربردی و بر اساس ماهیت توصیفی-تحلیلی می باشد. جامعه آماری پژوهش را ۷۵ نفر از مدیران و متخ ص صان در زمینه مزبور را شامل می شود که با استفاده از پرسشنامه شاخص ها شناسایی و امتیاز بندی شده است. با استفاده از روش تحلیل عاملی، ۴ عامل موثر مشخص گردید که این عوامل جمعه ۱۸/۹۱ درصد از واریانس را تبیین و محاسبه می نمایند. نتایج مستخرج از این تحلیل نشان می دهد که عامل کالبدی با درصد واریانس ۴۴/۶۵ اولویت اصلی و عملکرد اجتماعی با ۳۳/۱۲ درصد از واریانس، اقتصادی با ۳۷/۸ و زیست محیطی با میانگین وزنی ۰۲/۵ درصد از واریانس به ترتیب تاثیر گذارترین عوامل بر کیفیت فضاهای فرهنگی می باشد.

کلمات کلیدی:

فضا، فضاهای فرهنگی، شاخص های کیفیت، تحلیل عاملی، تحلیل سلسله مراتبی، کلانشهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298931>

